2026/667

2026.3.18.

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2026/667 RENDELETE

(2026. március 11.)

az (EU) 2021/1119 rendeletnek az Unió 2040-re teljesítendő köztes éghajlat-politikai célértékének megállapítása tekintetében történő módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([1]),

a Régiók Bizottságával folytatott konzultációt követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ([2]),

mivel:

(1) Az ENSZ éghajlatváltozási konferenciáján 2023 végén lezárult, a Párizsi Megállapodás ([3]) szerinti első globális értékelés eredménye arra jutott, hogy bár a felek egyre hatékonyabb éghajlat-politikákat vezetnek be, sürgősen további intézkedésekre van szükség ahhoz, hogy a világ teljes mértékben jó úton haladjon a Párizsi Megállapodás céljainak elérése felé.

(2) Az (EU) 2021/1119 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) elfogadásával az Unió jogszabályban rögzítette a gazdaság egészére kiterjedő, 2050-ig megvalósítandó kötelező klímasemlegességi célkitűzést, így azt, hogy az említett időpontig nettó zéróra kell csökkenteni az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, és azt követően a negatív kibocsátás elérésére kell törekedni. Az említett rendelet emellett kötelező köztes uniós éghajlat-politikai célértéket határozott meg 2030-ra, és előírta egy 2040-re teljesítendő uniós szintű köztes éghajlat-politikai célérték megállapítását.

(3) Figyelembe véve az éghajlatváltozással foglalkozó európai tudományos tanácsadó testület (a továbbiakban: a tanácsadó testület) tudományos tanácsadását, és egy részletes hatásvizsgálatra támaszkodva a Bizottság „A jövőnk biztosítása – Európa 2040-re kitűzött éghajlat-politikai célja, valamint útja a 2050-ig megvalósítandó klímasemlegesség, továbbá a fenntartható, igazságos és virágzó társadalom felé” című, 2024. február 6-i közleményében azt javasolta, hogy a 2040-re teljesítendő célérték 90 %-os nettó üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentés legyen az 1990-es szinthez képest.

([1]) HL C, C/2026/37, 2026.1.16., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2026/37/oj.
([2]) Az Európai Parlament 2026. február 10-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2026. március 5-i határozata.
([3]) HL L 282., 2016.10.19., 4. o.
([4]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2021/1119 rendelete (2021. június 30.) a klímasemlegesség elérését célzó keret létrehozásáról és a 401/2009/EK rendelet, valamint az (EU) 2018/1999 rendelet módosításáról (európai klímarendelet) (HL L 243., 2021.7.9., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1119/oj).

(4) A 2040-re teljesítendő uniós éghajlat-politikai célértékre irányuló javaslat érdekében a Bizottság a következő elemeket mérlegelte: a rendelkezésre álló legjobb és legutóbbi tudományos bizonyítékokat, többek között az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) és a tanácsadó testület legfrissebb jelentéseit; a társadalmi, gazdasági és környezeti hatásokat, ideértve a fellépés hiányának költségeit is; azt, hogy mindenki számára biztosítani kell az igazságos és társadalmilag méltányos átmenetet; a költséghatékonyságot és a gazdasági hatékonyságot; az uniós gazdaság, különösen a kis- és középvállalkozások (kkv-k), valamint a kibocsátásáthelyezésnek leginkább kitett ágazatok versenyképességét; a rendelkezésre álló legjobb költséghatékony, biztonságos és méretezhető technológiákat; az energiahatékonyságot, beleértve az energiahatékonyság elsődlegességének elvét; az energia megfizethetőségét és az összes tagállam ellátásbiztonságát; a tagállamok közötti és a tagállamokon belüli méltányosságot és szolidaritást; a környezeti hatékonyság és az idővel bekövetkező előrehaladás biztosításának szükségességét; a természetes nyelők hosszú távú fenntartásának, kezelésének és bővítésének szükségességét, valamint a biológiai sokféleség védelmét és helyreállítását, többek között a tengeri környezetben is; a beruházási igényeket és lehetőségeket; a nemzetközi fejleményeket és a Párizsi Megállapodás hosszú távú célkitűzéseinek és az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye végső célkitűzésének elérését szolgáló erőfeszítéseket; valamint az Unió üvegházhatású gázokkal kapcsolatos, a 2030 és 2050 közötti időszakra vonatkozó tervezett indikatív költségvetéséről rendelkezésre álló információkat.

(5) A 2040-re teljesítendő éghajlat-politikai célérték eléréséhez kulcsfontosságú többek között a 2030-ig tartó időszakra vonatkozóan elfogadott szakpolitikai keret teljeskörű végrehajtása; az európai ipar versenyképessége és rezilienciája fokozásának és megerősítésének biztosítása és támogatása; a fenntartható élelmiszerrendszerek, valamint a vidéki közösségek rezilienciájának és az élelmezésbiztonság biztosítása egy fenntartható és szilárd európai mezőgazdasági ágazat révén; a rendelkezésre álló legjobb költséghatékony, biztonságos és méretezhető technológiákon alapuló átállási pályák biztosítása; valamint fokozott hangsúly helyezése a „senkit sem hagyunk hátra” elven alapuló, az érintett régiók, ágazatok és kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások érdekeit szem előtt tartó igazságos átmenetre, például a Szociális Klímaalapból ([5]) nyújtott támogatás révén, a klímasemlegesség felé tartó átmenet során. Emellett alapvető fontosságú a nemzetközi partnerekkel való tisztességes verseny biztosítása, valamint a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatoktól való elrettentés és az azok elleni küzdelem érdekében valamennyi uniós gazdasági eszköz tényleges kihasználása, az energiarendszer dekarbonizációja egy olyan technológiasemleges megközelítéssel, amely kiterjed valamennyi kibocsátásmentes és alacsony szén-dioxid-kibocsátású energetikai megoldásra (beleértve a megújuló energiaforrásokat, az atomenergiát, az energiahatékonyságot, a tárolást, a szén-dioxid-leválasztást és -tárolást, a szén-dioxid-leválasztást és -hasznosítást, a szén-dioxid-eltávolítást, a geotermikus és a vízenergiát, a fenntartható bioenergiát, valamint az összes többi jelenlegi és jövőbeli nettó zéró energiatechnológiát), az importfüggőség csökkentése és a kritikus fontosságú nyersanyagok uniós beszerzési forrásainak diverzifikálása, valamint stratégiai párbeszéd megszervezése valamennyi releváns ágazattal – ideértve az ipart és a közlekedést is – a 2030 utáni időszakra vonatkozó keretről.

(6) Az Európai Tanács a 2025. október 23-i következtetéseiben kijelentette, hogy az Unió versenyképességének fokozása, rezilienciájának megerősítése és a zöld átállás előmozdítása olyan, egymást kölcsönösen erősítő célkitűzések, amelyeket együttesen kell megvalósítani, és felszólított a megfizethető és tiszta energiával való ellátás biztosítását, valamint a valódi energiaunió 2030 előtt történő létrehozását célzó erőfeszítések sürgős fokozására, többek között az új, energiaunióval foglalkozó munkacsoport kihasználása révén, továbbá az energiaárak csökkentését és a fenntartható energiatermelés Unión belüli támogatását célzó munka felgyorsítására. Annak biztosítása céljából, hogy a klímasemlegességre való átállás költséghatékony, méltányos és igazságos, pragmatikus, valamint társadalmilag kiegyensúlyozott legyen – figyelembe véve az eltérő nemzeti körülményeket –, mind a magán-, mind a közszektorbeli beruházások – az uniós finanszírozásúak is – a tiszta átállást elősegítő kulcsfontosságú tényezők lesznek, például azáltal, hogy támogatják és felgyorsítják az innovatív technológiák minden tagállamra kiterjedő bevezetését és kereskedelmi hasznosítását, támogatják az ipari megújuláshoz és dekarbonizációhoz való hozzáférést, a tiszta technológiák gyártását és az energiarendszerek korszerűsítését, továbbá megfizethető megoldásokat kínálnak a gazdaság egészében és a polgárok számára az Unió egész területén. A „Tisztaipar-megállapodás: a versenyképességet és a dekarbonizációt szolgáló közös ütemterv” című, 2025. február 26-i bizottsági közleményben bejelentett tisztaipar-megállapodás megteremti a sikeres átállás feltételeit, egyaránt összpontosítva a dekarbonizációra és az ipari megújulásra – amelyek hozzá fognak járulni a „made in Europe” iránti kereslet növeléséhez –, valamint az európai ipart támogató mechanizmusokra, beleértve egy ipari dekarbonizációs bankot és az új, egyszerűsített állami támogatási keretrendszert is.

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/955 rendelete (2023. május 10.) a Szociális Klímaalap létrehozásáról és az (EU) 2021/1060 rendelet módosításáról (HL L 130., 2023.5.16., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/955/oj).

(7) Az Európai Tanács a 2025. október 23-i következtetéseiben emlékeztetett arra is, hogy sürgősen fokozni kell az európai ipar megújulásának, modernizálásának és dekarbonizációjának technológiai szempontból semleges módon történő biztosítására irányuló kollektív erőfeszítéseket. Ezzel összefüggésben hangsúlyozta, hogy különös figyelmet kell fordítani a hagyományos iparágakra, nevezetesen a gépjárműiparra, a hajózási és a légi közlekedési ágazatra, valamint az energiaigényes iparágakra, így például az acél- és fémiparra, a vegy-, a cement-, az üveg- és kerámiaiparra, valamint a cellulóz- és papíriparra annak érdekében, hogy reziliensek és versenyképesek maradjanak a globális piacon és a kihívásokkal teli geopolitikai környezetben. E tekintetben üdvözölte a Bizottság közelmúltban előterjesztett javaslatát, amelynek célja, hogy megvédje az európai acélágazatot a globális kapacitásfelesleg méltánytalan hatásaitól. Üdvözölte továbbá, hogy a Bizottság folytatni kívánja az (EU) 2019/631 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ([6]) előirányzott felülvizsgálatot, és felszólít az említett javaslat gyors előterjesztésére, figyelembe véve a technológiai semlegességet és az európai tartalmat. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács üdvözölte a Bizottság elnökének az éghajlat-politikáról és a versenyképességről szóló 2025. október 20-i szándéknyilatkozatát.

(8) A tisztaipar-megállapodás az Unió versenyelőnyének és ipari versenyképességének megerősítése, valamint az Unión belüli innováció megerősítése érdekében – figyelembe véve a kihívásokkal teli geopolitikai környezetet – a következőkre is összpontosít: a köz- és magánfinanszírozáshoz való jobb hozzáférés, az energiabiztonságot szavatoló integrált és összekapcsolt uniós energiapiac, a körforgásos gazdaság előmozdítása, a globális szinten egyenlő versenyfeltételek megteremtése – többek között az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus ([7]) hatékony végrehajtása és a downstream árukra való kiterjesztése révén –, kijátszás elleni intézkedések és az exporthoz kapcsolódó kibocsátásáthelyezés kezelésére irányuló fellépés bevezetése, valamint olyan egyértelmű támogató feltételek, mint például az egyszerűsített engedélyezés, továbbá a tiszta technológiák felfuttatása és elterjesztése.

(9) A 2050-ig tartó időszakra vonatkozó klímasemlegességi célkitűzés fényében 2040-ig csökkenteni kell az üvegházhatású gázok kibocsátását, és fokozni kell e gázok elnyelését annak biztosítása érdekében, hogy a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás, azaz az elnyelések levonása utáni kibocsátás 2040-ig az 1990-es szinthez képest legalább 90 %-kal csökkenjen a gazdaság egészében.

(10) Az üvegházhatású-gázok Unión belüli kibocsátásának csökkentésére kell helyezni a hangsúlyt, kiegészítve azt a fokozott elnyeléssel, többek között természetes és technológiai megoldások révén. A 2030 utáni időszakra vonatkozó szakpolitikai csomag kidolgozása során kellő figyelmet kell fordítani a bruttó kibocsátáscsökkentés, valamint a természetes és technológiai elnyelés hozzájárulása közötti viszonyra. A természetes elnyelés olyan jellemzőkkel rendelkezik, amelyeket figyelembe kell venni, így például az erdők korszerkezetét, a szerves talajok arányát, a természetes változékonyságot, valamint az éghajlatváltozás hatásaival, a természetes bolygatásokkal és a módszertanok változásaival kapcsolatos bizonytalanságokat. A természetes és az ipari elnyelés a következő évtizedekben egyre nagyobb szerepet fog kapni az Unió gazdaságában abból a célból, hogy legkésőbb 2050-ig egyensúlyba kell hozni az üvegházhatásúgáz-kibocsátást és -elnyelést, azt követően pedig a negatív kibocsátást. A Bizottság a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([8]) 2026-os felülvizsgálata keretében ösztönzőket fog kidolgozni, és az Unión belüli tartós szén-dioxid-eltávolításnak az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei kereskedelmének rendszerébe (a továbbiakban: az EU ETS) való felvételét kívánja előírni, hogy ellensúlyozza a fennmaradó, nehezen csökkenthető fennmaradó kibocsátásokat. A földhasználat, földhasználat-változtatás és erdőgazdálkodás ágazata központi szerepet játszik a fenntartható és körforgásos bioökonómiában, és hosszú távú éghajlati és környezeti előnyökkel járhat, hozzájárulva az uniós gazdaság tiszta átállásához és a függőségek csökkentéséhez azáltal, hogy helyettesíti a fosszilis alapú anyagokat.

(11) Bár sor került néhány támogató szakpolitika végrehajtására, és azok hatása már látható, ez egyelőre nem minden ilyen szakpolitika esetében van így. A Bizottságnak folytatnia kell a támogató kerettel kapcsolatos kezdeményezések megerősítését, és törekednie kell az elfogadásuk felgyorsítására annak biztosítása érdekében, hogy az átmenet során – az uniós jog teljeskörű tiszteletben tartása mellett – rendelkezésre álljanak az európai ipar és polgárok támogatásához szükséges feltételek.

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/631 rendelete (2019. április 17.) az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozó szén-dioxid-kibocsátási előírások meghatározásáról, valamint a 443/2009/EK és az 510/2011/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 111., 2019.4.25., 13. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2019/631/oj).

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2023/956 rendelete (2023. május 10.) az importáruk karbonintenzitását ellensúlyozó mechanizmus létrehozásáról (HL L 130., 2023.5.16., 52. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/956/oj).

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).

(12) Az Unió szabályozási keretet alakított ki a 2030-ra vonatkozó éghajlat-politikai célérték teljesítése céljából. Az említett célértéket végrehajtó jogszabályok közé tartozik többek között a 2003/87/EK irányelv, amely létrehozza az EU ETS-t, az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([9]), amely bevezette a 2030-ig teljesítendő üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések nemzeti célértékeit, valamint az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet ([10]), amely nettó szén-dioxid-eltávolítási célértékeket határoz meg a földhasználati ágazat számára. A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetében meghatározott épület-, közúti közlekedési és további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelmi rendszerre (a továbbiakban: az ETS2) való zökkenőmentes átállás biztosítása érdekében az említett ágazatok tekintetében a kibocsátáskereskedelem működésének megkezdését egy évvel el kell halasztani, és a 2003/87/EK irányelv 30k. cikke (2) bekezdésének a)–e) pontjában meghatározott szabályokat kell alkalmazni. A Bizottságnak értékelnie kell, hogy a 2040-re teljesítendő éghajlat-politikai célérték elérése érdekében hogyan kellene módosítani a vonatkozó uniós jogszabályokat, figyelembe véve a természetes nyelők csökkenő kapacitását is. A 2030 utáni keret kialakításakor a Bizottságnak részletes hatásvizsgálatokat kell készítenie, figyelembe véve az integrált nemzeti energia- és klímatervekre vonatkozó elemzését, a geopolitikai környezetet, beleértve azt, hogy biztosítani kell, hogy az Unió és tagállamai képesek legyenek gyorsan növelni és megerősíteni védekezőképességüket az esetleges terhek kezelése révén, ugyanakkor fenntartva az ipari dekarbonizáció ösztönzőit, a versenyképességre, a kkv-kra és az energiaigényes iparágakra gyakorolt hatásokat, valamint a tagállamokban az energiaköltségekre és a beruházási igényekre gyakorolt hatásokat, továbbá mérlegelnie kell a szükséges intézkedések meghozatalát, beleértve adott esetben jogalkotási javaslatok kidolgozását is.

(13) Az említett jogalkotási javaslatokban megfelelően figyelembe kell venni a 2040-re teljesítendő éghajlat-politikai célérték elérését elősegítő elemeket, többek között: azt, hogy 2036-tól 2040-ig a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti kiváló minőségű nemzetközi jóváírások kielégítően hozzájáruljanak a 2040-re teljesítendő éghajlat-politikai célérték teljesítéséhez, olyan módon, amely egyaránt ambiciózus és költséghatékony, valamint amely a Párizsi Megállapodás elszámolási szabályaival összhangban van, ideértve egy olyan kísérleti időszakot, amely alatt 2031 és 2035 között megkezdené működését a kiváló minőségű és integritású nemzetközi jóváírások piaca; az Unión belüli tartós eltávolításnak (így például a biogén szén-dioxid-leválasztás és -tárolás [BioCCS] és a levegőből történő közvetlen leválasztás szén-dioxid-tárolással [DACCS]) az EU ETS-ben betöltött szerepét, gondoskodva ugyanakkor az EU ETS környezeti integritásáról, beleértve adott esetben a szén-dioxid Unión kívüli tárolásának lehetőségét, nemzetközi megállapodások meglétére is figyelemmel és az uniós jogban meghatározottakkal egyenértékű feltételeket előírva; továbbá az ágazatok és eszközök közötti és azokon belüli fokozott és hozzáférhető rugalmasságot egy olyan költséghatékony megközelítés támogatása érdekében, amelynek révén például az egyik ágazatban elért tagállami eredmények költséghatékony módon ellensúlyozhatják a más ágazatokban tapasztalható hiányosságokat, biztosítva ugyanakkor, hogy mindegyik ágazat hozzájáruljon az erőfeszítésekhez, valamint biztosítva azt, hogy az egyik ágazatban tapasztalható esetleges hiányosságok ne okozzanak hátrányt más gazdasági ágazatoknak, az egyes tagállamok azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy éljenek a rugalmassági mechanizmusokkal. A nemzetközi jóváírások felhasználásának működőképessé tételekor a Bizottságnak figyelembe kell vennie a tagállamok közötti egyenlő versenyfeltételek biztosításának szükségességét, valamint a stratégiai uniós partnerségek támogatására kínálkozó lehetőséget az Unió érdekeivel összhangban. Az EU ETS jelenlegi pályáját a 2003/87/EK irányelv közelgő felülvizsgálata során felül kell vizsgálni a 2040-re vonatkozóan elfogadott célérték oly módon történő figyelembevétele érdekében, hogy az 2039 után korlátozott mennyiségű kibocsátást tegyen lehetővé. A Bizottságnak kellő időben mérlegelnie kell, hogy a kibocsátási egységek ingyenes kiosztásának fokozatos megszüntetésére 2028-tól kezdődően lassabb pálya kerüljön-e meghatározásra, az uniós dekarbonizáció, beruházások és foglalkoztatás támogatása érdekében, többek között az ipari dekarbonizációs bankon keresztül és a piaci stabilizációs tartalék felülvizsgálata révén ([11]), a kibocsátásáthelyezés kockázatának minimalizálása mellett. A társadalmi, gazdasági és környezeti hatások értékelése érdekében a 2030 utáni keretnek szilárd hatásvizsgálatokra kell épülnie. A 2030 utáni keretnek elő kell mozdítania a konvergenciát is, ugyanakkor figyelembe kell vennie a méltányosságot, valamint a tagállamok nemzeti körülményeit és sajátosságait, beleértve a szigetekéit, a szigeten fekvő tagállamokéit és a legkülső régiókéit is.

(14) Mivel e rendelet célját, nevezetesen a 2040-re teljesítendő uniós szintű köztes éghajlat-politikai célérték meghatározását a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban az intézkedés terjedelme és hatása miatt e cél jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat a szubszidiaritásnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elvével összhangban. Az arányosságnak az említett cikkben foglalt elvével összhangban ez a rendelet nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.

(15) Az (EU) 2021/1119 rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

([9]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgázkibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/842/oj).

([10]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználathoz, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/841/oj).

([11]) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1814 határozata (2015. október 6.) az üvegházhatású gázok uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeréhez piaci stabilizációs tartalék létrehozásáról és működtetéséről, valamint a 2003/87/EK irányelv módosításáról (HL L 264., 2015.10.9., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2015/1814/oj).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az (EU) 2021/1119 rendelet módosításai

Az (EU) 2021/1119 rendelet a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk második bekezdése a következő mondattal egészül ki:

„E rendelet meghatározza a 2040-re teljesítendő kötelező uniós célértéket is."

2. A 4. cikk (3), (4) és (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzés elérése érdekében a 2040-re teljesítendő kötelező uniós éghajlat-politikai célérték a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak (az elnyelések levonása utáni kibocsátás) az 1990-es szinthez képest 90 %-kal való csökkentése 2040-ig.

(4) A 2030 utáni időszakra vonatkozóan a Bizottság felülvizsgálja a vonatkozó uniós jogszabályokat annak érdekében, hogy lehetővé tegye az e cikk (3) bekezdésében meghatározott célérték és a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzés elérését, valamint adott esetben a Szerződésekkel összhangban és részletes hatásvizsgálatokra támaszkodva mérlegeli a szükséges intézkedések meghozatalát.

A Bizottság folytatja a támogató kerettel kapcsolatos kezdeményezések megerősítését, és törekszik az elfogadásuk és végrehajtásuk felgyorsítására annak biztosítása érdekében, hogy az e cikk (1) és (3) bekezdésében meghatározott célértékek, a 2. cikk (1) bekezdésében meghatározott klímasemlegességi célkitűzés és a klímasemleges gazdaság felé vezető átmenet során rendelkezésre álljanak az érintett jogi és természetes személyek, így például az európai ipar és polgárok támogatásához szükséges feltételek.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott célérték elérésének megkönnyítése érdekében a (4) bekezdés első albekezdésében említett felülvizsgálat keretében a Bizottság biztosítja, hogy a következő elemek megfelelően kifejezésre jussanak a jogalkotási javaslatokban:

a) 2036-tól a Párizsi Megállapodás 6. cikke szerinti kiváló minőségű nemzetközi jóváírások általi kielégítő és oly módon való hozzájárulás a 2040-ig teljesítendő éghajlat-politikai célérték teljesítéséhez, amely egyaránt ambiciózus és költséghatékony, és amely az 1990-es uniós nettó kibocsátás legfeljebb 5 %-át teszi ki, és megfelel az Unión belüli nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2040-ig történő, az 1990-es szinthez képest 85 %-kal való csökkentésének, támogatva az Uniót és a harmadik országokat abban, hogy a nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátás tekintetében a Párizsi Megállapodás azon célkitűzésével összhangban lévő csökkentési pályákat valósítsanak meg, amelynek értelmében a globális átlaghőmérséklet növekedését jóval 2 °C alatt kell tartani, és erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozódjon, az említett jóváírások környezeti integritásának biztosítása, az Unió technológiai vezető szerepének ezzel egyidejű előmozdítása mellett; meg lehet fontolni egy 2031-től 2035-ig tartó kísérleti időszak bevezetését, amely alatt megkezdené működését a kiváló minőségű és integritású nemzetközi jóváírások piaca; az ilyen jóváírások megszerzésére és felhasználására vonatkozó származási, minőségi és egyéb feltételeket az uniós jogban kell szabályozni annak biztosítása érdekében, hogy azok olyan hiteles és transzformatív tevékenységeken alapuljanak a partnerországokban, amelyek a Párizsi Megállapodásban meghatározott hosszú távú hőmérsékleti céllal összeegyeztethető éghajlat-politikai célok és szakpolitikák megvalósítására irányulnak, és azok olyan szilárd biztosítékokat tartalmazzanak, amelyek biztosítják többek között az integritást, a kettős elszámolás elkerülését, az addicionalitást, az állandóságot, az átlátható irányítást, a szigorú nyomonkövetési, jelentéstételi és ellenőrzési módszertanokat, valamint, hogy azok gazdasági, társadalmi és környezeti járulékos előnyöket és az emberi jogi biztosítékokat biztosítsanak, továbbá ambiciózus törekvésekkel bírjanak a bevételeknek az alkalmazkodás céljából történő felhasználás érdekében való megosztására és az éghajlatváltozás mérsékléséből származó előnyöknek az érintett országokkal való megosztására; a minőségi kritériumok meghatározása során a Bizottság adott esetben mérlegeli a Párizsi Megállapodás 6. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kritériumok kiegészítését annak érdekében, hogy garantálja az említett biztosítékok tiszteletben tartását és a nemzetközi jóváírások lehető legjobb minőségét, különösen az állandóság és az emberi jogok tekintetében;

b) az Unión belüli tartós eltávolítás szerepe az 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (*) létrehozott, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek Unión belüli kereskedelmi rendszerében (a továbbiakban: az EU ETS) a fennmaradó, nehezen csökkenthető kibocsátások ellensúlyozása terén;

c) az ágazatok és eszközök közötti és azokon belüli fokozott rugalmasság a célértékek egyszerű és költséghatékony elérésének támogatása érdekében;

d) a szén-dioxid-eltávolítás reális hozzájárulása a teljes kibocsátáscsökkentési erőfeszítéshez, figyelembe véve a természetalapú eltávolítással kapcsolatos bizonytalanságokat, valamint biztosítva azt, hogy az esetleges hiányosságok ne okozzanak hátrányt más gazdasági ágazatoknak, a tagállamok azon lehetőségének sérelme nélkül, hogy a többlet természetalapú eltávolítást a más ágazatokban keletkezett kibocsátásaik kompenzálására használják fel;

e) a következők szükségessége: a természetes nyelők hosszú távú fenntartása, kezelése és adott esetben bővítése, valamint a biológiai sokféleség védelme és helyreállítása, a fenntartható és körforgásos bioökonómia előmozdítása, továbbá az erdők korszerkezetében mutatkozó különbségek, a természetes változékonyság és az olyan bizonytalanságok hatásainak figyelembevétele, amelyek a földhasználat, földhasználat-változtatás és erdőgazdálkodás ágazatában kiváltképp az éghajlatváltozás hatásaival és a természetes bolygatásokkal függenek össze;

f) az, hogy a tagállamok 2030 utáni időszakra vonatkozó célértékeinek és erőfeszítéseinek tükrözniük kell a költséghatékonyságot és a szolidaritást, figyelembe véve az eltérő nemzeti körülményeket és sajátosságokat, beleértve a szigetekéit és a legkülső régiókéit is;

g) a rendelkezésre álló legjobb és legutóbbi tudományos bizonyítékok, többek között az IPCC és a tanácsadó testület legfrissebb jelentései;

h) a tagállamokban jelentkező társadalmi, gazdasági és környezeti hatások, többek között az európai ipar dekarbonizációs és versenyképességi célkitűzéseivel kapcsolatban;

i) a fellépés hiányának költségei és a fellépés előnyei közép- és hosszú távon;

j) a mindenki számára méltányos és igazságos, pragmatikus, költséghatékony és társadalmilag kiegyensúlyozott átmenet biztosításának és támogatásának szükségessége, figyelembe véve az eltérő nemzeti körülményeket, valamint különös figyelmet fordítva a fogyasztói árakra, az energiaszegénységre és a közlekedési szegénységre gyakorolt hatásokra, továbbá a klímasemlegességre való átállás által érintett régiókra és ágazatokra, többek között azok beruházási kapacitására, a kis- és középvállalkozásokra (kkv-k), mezőgazdasági termelőkre és kiszolgáltatott helyzetű háztartásokra;

k) egyszerűsítés, az adminisztratív terhek csökkentése, technológiasemlegesség, költséghatékonyság, gazdasági hatékonyság és gazdasági biztonság;

l) az éghajlat-politika mint a beruházások, az innováció és a fokozott versenyképesség mozgatórugója;

m) az uniós gazdaság rezilienciája és globális versenyképessége megerősítésének és a kibocsátásáthelyezés kockázata csökkentésének szükségessége, különösen a – többek között a kivitellel kapcsolatos – kibocsátásáthelyezésnek leginkább kitett kkv-k és ipari ágazatok esetében, a tisztességes verseny biztosítása érdekében;

n) a rendelkezésre álló legjobb költséghatékony, biztonságos és méretezhető technológiák;

o) az energia rendelkezésre állása és megfizethetősége, ellátásbiztonság, energiabiztonság és energiahatékonyság – ezen belül az energiahatékonyság elsődlegességének elve –, valamint a villamosenergia-hálózatok és -összeköttetések megerősítése egy valódi energiaunió létrehozása céljából, továbbá az Unión belül előállított energia előmozdítása;

p) a kibocsátásmentes, alacsony szén-dioxid-kibocsátású és megújuló üzemanyagok szerepe a közlekedés dekarbonizációjában, beleértve a közúti közlekedést is 2030 után, valamint olyan konkrét intézkedések, amelyek segítik a nehézgépjárművek gyártóit, hogy elérjék célértékeiket, figyelembe véve az európai tartalmat;

q) a tagállamok közötti és a tagállamokon belüli méltányosság és szolidaritás;

r) az, hogy biztosítani kell a környezeti hatékonyságot és az idővel bekövetkező előrehaladást, ugyanakkor megőrizve a társadalmi kohéziót, valamint biztosítva az élelmezésbiztonságot és az igazságos átmenetet is;

s) beruházási igények és lehetőségek, beleértve a köz- és magánfinanszírozáshoz való hozzáférést, továbbá az innovációnak és az innovatív technológiákhoz való hozzáférésnek az összes tagállamban való támogatása, figyelembe véve a földrajzi egyensúlyt;

t) a nemzetközi fejlemények, továbbá a Párizsi Megállapodás hosszú távú célkitűzéseinek és az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye (UNFCCC) végső célkitűzésének elérése érdekében tett erőfeszítések, valamint az Unió által a partnereinek az éghajlatváltozás és az azzal járó hatások kezeléséhez nyújtott támogatás.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Unión belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/87/oj).”

3. A 4. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) A Bizottság 2027. március 6-tól kezdődően és azt követően kétévente értékeli az e rendeletben meghatározott köztes célértékek és dekarbonizációs pályák megvalósítását, és erről jelentést készít, figyelembe véve a legújabb tudományos bizonyítékokat, a technológiai fejlődést, valamint az Unió globális versenyképességét érintő változó kihívásokat és lehetőségeket. Az említett értékelést adott esetben jogalkotási javaslatok kísérhetik.”

4. A 11. cikk első bekezdése a következő pontokkal egészül ki:

„c) az európai iparágak, különösen az energiaigényes iparágak és a kkv-k globális versenyképességét érintő, tagállamokon belüli változó kihívásokat és kínálkozó lehetőségeket;

d) az energiaárak alakulását és annak az európai iparágakra és háztartásokra gyakorolt hatását;

e) a társadalmi-gazdasági hatásokat, beleértve a foglalkoztatásra gyakorolt hatásokat is;

f) a technológiai fejlődést és az innovatív technológiák tagállamokon és ágazatokon belüli bevezetését;

g) a nettó elnyelésnek az Unió szintjén az e rendeletben meghatározott célértékekhez viszonyított becsült szintjét; amennyiben a Bizottság megállapítja, hogy a nettó természetalapú eltávolítás 2040-re vonatkozó becsült szintje jelentősen eltér a 2040-re teljesítendő köztes célérték eléréséhez szükséges szinttől, beleértve azt is, ha az említett eltérés természetes bolygatások miatt következik be, a Bizottság adott esetben uniós szintű intézkedéseket javasol, többek között szükség esetén a 2040-re teljesítendő köztes célértéknek az esetleges hiányosságoknak megfelelő és azok határain belül történő kiigazítását, és biztosítja, hogy az esetleges hiányosságok ne okozzanak majd hátrányt más gazdasági ágazatoknak;

h) az e rendeletben meghatározott köztes célértékek felé tett előrehaladást;

i) a tagállamok számára biztosított rugalmasságot, hogy a 2030 utáni időszakra vonatkozó célértékeik és erőfeszítéseik legfeljebb 5 %-áig történő teljesítésére kiváló minőségű nemzetközi jóváírásokat használjanak fel.”

5. A 11. cikk második bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A Bizottság jelentését adott esetben az e rendeletnek – a 2040-re teljesítendő köztes célértékre is kiterjedő – felülvizsgálatára irányuló jogalkotási javaslatok, valamint az azon támogató kerettel kapcsolatos kezdeményezések megerősítését célzó további intézkedések kísérik, amely támogatja e rendelet folyamatos hatékony végrehajtását, a 4. cikk (5) bekezdésével összhangban, továbbá garantálja az Unió versenyképességét, jólétét és társadalmi kohézióját.”

2. cikk

Az épületekre, a közúti közlekedésre és további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelem működése megkezdésének elhalasztása

A 2003/87/EK irányelv IVa. fejezetében meghatározott épületekre, közúti közlekedésre és további ágazatokra vonatkozó kibocsátáskereskedelem működésének megkezdése 2028-ra kerül elhalasztásra. A 2003/87/EK irányelv 30k. cikke (2) bekezdésének a)–e) pontjában meghatározott szabályok alkalmazandók. A 2003/87/EK irányelv 10a. cikke (8b) bekezdésének rendelkezéseit 2026-ban is alkalmazni kell.

3. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2026. március 11-én.

az Európai Parlament részéről	*a Tanács részéről*
az elnök	*az elnök*
R. METSOLA	M. RAOUNA